

Sygn. akt III KZ 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu w dniu 22 maja 2014 r.,

w sprawie J. K.

skazanego z art. 224 § 2 k.k. i innych

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w R. z dnia 09 stycznia 2014r., sygn. akt V Ka .../13, o odmowie

przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z

uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R. na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 i 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego J. K. o sporządzenie na piśmie i doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, jako złożonego po upływie terminu zawitego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany, który zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a w szczególności art. 99 k.p.k. i art. 100 § 3 k.p.k.

mającą wpływ na treść zarządzenia wskazując, że wyrok zapadły na posiedzeniu doręcza się stronie, jak też akcentując naruszenie zaskarżonym zarządzeniem szeregu innych przepisów prawa procesowego, uniemożliwiające spowodowanie korekty wadliwych orzeczeń wydanych w jego sprawie. W związku z tym skarżący zauważając, że Sąd Okręgowy w R. pouczył go, iż nie ma obowiązku uczestniczyć w rozprawie apelacyjnej, wniósł o dokonanie ponownej kontroli wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zwrócić skarżącemu uwagę, że Sąd odwoławczy orzekał na rozprawie w której udział oskarżonego nie był obowiązkowy (art. 450 k.p.k.). Zatem w omawianej sytuacji procesowej znajduje zastosowanie art. 100 § 1 a nie art. 100 § 3 k.p.k. Sąd odwoławczy nie był obowiązany doręczyć oskarżonemu z urzędu odpisu wydanego w tej sprawie wyroku utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji przy uznaniu apelacji za oczywiście bezzasadnej, albowiem przepisy art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z 422 § 1 k.p.k. stanowią, że w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku oskarżony, który w tym czasie nie był pozbawiony wolności może złożyć pisemny wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. Jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 13 września 2013 r. J. K. nie uczestniczył w rozprawie przed Sądem odwoławczym, jednak o jej terminie został prawidłowo zawiadomiony (k.158-159). W związku z tym przebywając na wolności nie miał żadnych przeszkód aby odpowiednio wcześniej uzyskać informację, kiedy zapadł wyrok Sądu odwoławczego oraz z zachowaniem siedmiodniowego terminu zawitego złożyć wniosek o którym mowa w art. 457 § 2 k.p.k.

Oznacza to, że w zaskarżonym zarządzeniu prawidłowo ustalono, iż wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego zapadłego w dniu 13 września 2013 r., przesłany przez skarżącego do Sądu Okręgowego w R. w dniu 31 grudnia 2013 r. został wniesiony po upływie 7 dniowego terminu do jego złożenia i dlatego trafnie odmówiono przyjęcia tego wniosku, ponieważ takie postąpienie znajduje oparcie w treści art. 422 § 3 k.p.k.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.

kc